

LÖA -Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 1 2008

Under Jeanette Lindmarks ledning (bakerst till höger) tränar Moa Gunnarsson, Antje Bernhardt, Birgitha Hedin Hermansson, Line Hedenius-Åby och Kenth Söderlöf flitigt på sina nyckelharpor.

Nyckelharpa är nya inneinstrumentet i Löa

Kulturskolan utbildar även vuxnelever. När tillräckligt intresse finns ordnas kurser också i nyckelharpa. Och när nu drygt hälften av de intresserade bor i Löa har nyckelharpoundervisningen förlagts hit. Så praktiskt kan det vara ibland.

Nyckelharpslevarna i Löa är inne på sin tredje termin nu. Troget var fjortonde dag träffas de hemma hos någon av deltagarna med Jeanette Lindmark som entusiastisk lärare. Målet är att de ska delta i både allspel och gruppspel i sommarens spelmansstämma vid hyttan.

Sönerna puffade på

Idén att börja spela nyckelharpa kom denna gång från de yngre och gick till de äldre. Sverre Knutsen testade harpospelet ett tag under Jeanettes ledning. Mamma Moa

Gunnarsson blev mer intresserad och hon frågade Sverres kompis Emils mamma Birgitha Hedin-Hermansson om inte hon ville börja spela nyckelharpa och det ville hon ju.

Kenth Söderlöf och Line Hedenius-Åby hakade på och från Guldsmedshyttan tillslöt Antje Bernhardt. Jeanette Lindmark blev jätteglad över att en hel grupp vuxnelever ville ägna sig åt detta medeltida svenska folkmusikinstrument och ställde gärna upp som lärare

(Forts. på sid 3)

Kallelse

Årsmöte med

Löabygdens Hembygdsförening

Söndagen 30 mars kl 18.00
i Bygdegården.

Förutom sedvanliga årsmötesförhandlingar blir det utdelning av Hembygdsföreningens Kulturstipendier för unga Löabor.

Astrid och Christian
sjunger och spelar

Till kaffet serveras frallor med ost och skinka.

Hjärtligt välkomna!

Löa utan kafé

Ljungbergs läggs ner

Sid 3

Totto till LRF Konsult

Sid 5

Skönhetssalong vid hyttan

Sid 7

Löa är fantastiskt

Vi har sagt det förut. Kanske tjtat om det till och med. Men drar oss inte för att säga det igen. Löa är fantastiskt.

Man märker det särskilt när det är dags att sätta ihop ett nytt Löa-Blad. Då går man in på bloggen och kollar om det finns några nyheter att knycka och utveckla därifrån. Man slänger sig på folk man möter och hör sig för om de har något att berätta, om något som har hänt eller kommer att hända. Man ringer några samtal, drar i en tråd här och kollar ett rykte där.

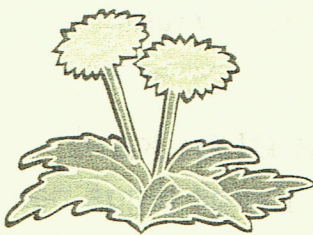
Och si! Plötsligt är en tidigare okänd nyckelharpskurs infångad. Årsmöten är på gång, skolbarn strömmar till, företag läggs ner eller nystartas. Häftiga fester har arrangerats, fler planeras, spännande idéer håller på att utvecklas och Stopp, nu räcker det! Vi får inte plats med mer i Löa-Bladet den här gången. Vi får försöka få ihop ett till om en tid istället. I denna by fylld av liv och aktiviteter finns det alltid massor av nutidshistoria att dokumentera.

Och för de mer aktuella nyheterna finns ju bloggen. Glöm inte den, ni som har tillgång: loabloggen.blogg.se

Vädret då? Ja, för eventuella läsare år 2080 kan vi berätta att liksom 1887 och 1898 var vintern 2008 den varmaste i mannaminne i Löa. Regn och slask. Svårt för skogsmaskiner att ta sig fram på otjälad mark och inga spår för skidåkare. Vilket ni som läser i dag redan vet.

Men ljusare tider kommer som alltid. Löa-Bladet, som nu går in på sitt 22:a utgivningsår, ber att få önska en Glad påsk och dito vår.

25 februari 2008

Valborgsmäss

ska förstas firas på vanligt sätt i Löa. Och förmodligen blir det på den vackra platsen vid ån, vid det lilla huset just där Trollstigen börjar. (Vid reningsverket alltså). Hembygdsföreningen har inte hittat och inte fått förslag på något bättre. Närmare information kommer på bloggen.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.

Redaktion: Stina Gottliebsson, Petters, 302 55
Maria Lindstedt, Fredensborg, 309 09

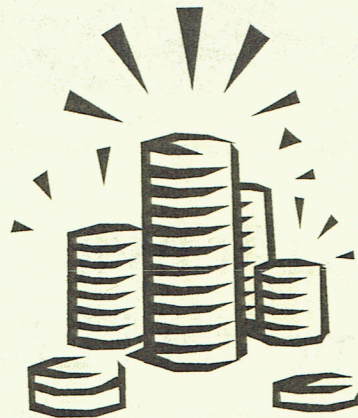
Kulturstipendier till Löaungdomar

Löabygdens Hembygdsförening delar sedan förra året ut stipendier till ungdomar i Löabygden, som vill förkovra sig i kultur, litteratur, musik eller teater. Årligen anslås högst 1 500 kronor att fördelas på två eller tre stipendier.

Syftet med dessa stipendier är att uppmuntra ungdomar mellan 7 och 18 år, som är födda i eller boende i Löa eller som har gått i Löa Skola, att intressera sig för hembygdens kultur och historia. Eftersom musik och teater alltid varit en viktig del av föreningens verksamhet anses detta i hög grad höra till hembygdens kultur. Stipendier kan således ges som bidrag till kurser eller utrustning för förkovran inom dessa områden.

Stipendier kan också ges för historisk dokumentation av personer, gårdar eller företeelser i Löabygden, till exempel genom intervjuer med äldre personer eller studier av släkt- och gårdshandlingar i egen ägo eller av material i Löa Byarkiv. Resultatet av en sådan "forskarinsats" ska delges Hembygdsföreningen som en skriftlig rapport eller som en muntlig presentation vid ett årsmöte eller liknande.

Närmare regler om stipendierna har delats ut i skolan och kan också fås av Hembygdsföreningens sekreterare Stina Gottliebsson, 302 55. Sista anmälningsdag för årets stipendier är 10 mars. Stipendierna delas ut vid Hembygdsföreningens årsmöte 30 mars.

Och så var det dags för medlemsavgiften, tack!

Texten om att det är dags att betala medlemsavgift kopierar vi direkt från förra året. Allt är som förut. Medlemsavgiften i Löabygdens Hembygdsförening är oförändrat 75 kronor per person och 150 kronor per familj. Avgiften kan sättas in på föreningens postgiro 609008-8 (inbetalningskort bifogas) eller betalas kontant till föreningens kassör, Tor Åhman, som oftast sitter hemma i köket på Petters i Västra Löa (tel 302 55).

Betala redan nu, på en gång, så blir det inte glömt! Med din avgift till Hembygdsföreningen bidrar du till gemensamma trevligheter som valborgsfirande, laxfiske i kvarndammen, spelmansstämma vid hyttan, julmarknad med mera.

Samt till utgivning av Löa-Bladet, som kombinerar medlemssinformation med dokumentation av det nutida livet i Löa.

Tredje gången gillt! Ljungbergs Kafé till salu

Nu är beslutet definitivt fattat. Anna Olofsson skrattar lite själv åt de många turerna fram och tillbaka. Men säger samtidigt att det är skönt att Kentha och hon äntligen har bestämt sig. De kommer att sälja Ljungbergs kafé och sitt hus i Löa och flytta till Västerås.

– Ja, jag vet, skrattar Anna, det har varit en lång process. Vi har velat fram och tillbaka i tre år nu. Men nu har vi faktiskt bestämt oss. Vi har lämnat både kaféerörelsen och huset till en mäklare och säljer så fort det går.

– Det finns mycket som är fint i Löa, vi har trivts bra här och vi vet ju att löaborna uppskattar att kaféet finns i byn. Men nu orkar vi inte längre. Ibland känns det som om man vill vända blad och börja på ett nytt kapitel i livet. Det är dags nu.

Jobb i Västerås

En viktig anledning till beslutet nu är att Kenth har fått jobb i Västerås. Som chef för Axfoods snabbgross får han fast anställning med stadig månadsinkomst och semester. Sådant lockar efter många år som egenföretagare.

Jobbet börjar 1 mars, så första tiden får han väl pendla. Men Anna, som har sina

Anna Olofsson anser själv att det finns stora utvecklingsmöjligheter för Ljungbergs kafé. Men hon tycker ändå att det är skönt att hon och Kentha nu definitivt bestämt sig för att sluta.

föräldrar och andra kontakter i Västerås, tror inte att det ska bli alltför svårt att hitta en ny bostad där och att något jobb ska finnas även för henne.

Ingen spekulant ännu

Mäklaren har bara precis hunnit börja sitt arbete och än finns ingen spekulant på "gamla Ljungbergs". Förhoppningen är förstas att det ska komma någon som både vill köpa huset och som vill fortsätta kaféerörelsen.

– Det finns ju också möjlighet till utveckling på många olika sätt, påpekar Anna. För den som har mer energi än vi finns det massor att göra både av huset och kaféet.

I höstas började Anna och Kenth att gräva för en planerad tillbyggnad och nu finns en bottenplatta på plats.

– Vi hade planer på att kunna erbjuda rum med frukost och fick bygglov för det för några år sedan. Vi började på det projektet medan bygglovet ännu gäller, så den som nu tar över efter oss har alltså möjlighet till en utbyggnad också.

Ljungbergs kafé är stängt för spontana fikabesök nu. Men Anna tar ännu emot beställningar på tårter och smörgåsar. Och om någon vill hyra in sig i kaféet för någon sammankomst av något slag, så går det bra så länge det inte är sålt. ☺

Nyckelharpa (forts från sid 1)

Påminner om piano

– Vi träffades hemma hos mig första gången och vi var jättenervösa, berättar Kenth. Men det gick ganska bra. Jag har spelat dragspel och piano tidigare och faktum är att nyckelharpan inte är så annorlunda. Nyckelarna påminner om klaviaturen på ett piano.

Antje kallas för proffs av de andra i gruppen, eftersom hon har en man som spelar nyckelharpa och hon själv har spelat lite förut. De övriga var helt nybörjare när kursen kom i gång i mars förra året.

Den ser ju lite besynnerlig ut, nyckelharpan, med sina knavrar, spelsträngar,

bordunsträngar och allt vad det heter. Men enligt Jeanette är det lättare att spela nyckelharpa än fiol, eftersom varje nyckel eller knaver ger en ren ton. Inte ens nybörjare spelar falskt om instrumentet är rätt stämt.

Den här kvällen träffas gänget hemma hos Moa på Larsbo och lektionen börjar med att Jeanette går runt med den elektroniska stämgaaffeln, som direkt ger besked att harpan ger rätt ton.

Variierande repertoar

Sedan blir det full fart på *Ville gå och fria*, *Grannens bastu*, *Spikens vals* med mera. Det låter riktigt bra, kan Löa-Bladet intyga.

Folkmusik och nyckelharpa hör ihop.

Jeanette vill naturligtvis gärna lära ut låtar efter Axel Inge och andra bergslagsspelmän. Men hon berättar att grupper som Nordman och Sarek gjort nyckelharpan populär också bland yngre spelmän och då blir det gärna musik av lite annat slag. Kristina från Duvemåla och ledmotivet ur *Titanic* går också bra att anpassa till nyckelharpan.

Vad Löagruppen tar upp på sin repertoar får vi se till sommaren. Till dess kanske de har valt sig ett passande namn också. De har inte tänkt på det än. Men någonting med spelglädje borde det bli – det är ju så roligt det här. Eller kanske Löaharporna med Kenth.

☺

Många barn vill gå i Löa Skola. Bilden är hämtad från skolans hemsida.

Kvalitet kostar pengar men lönar sig i längden Löa Skola lockar allt fler elever

Till hösten kommer det att gå 90 elever i Löa skola och 25 barn på Trollebo dagis. Aldrig förr har det gått så många samtidigt i denna skola. Ryktet om den goda skolan i den lilla byn sprider sig. Allt fler vill gå i skolan i Löa.

Kvalitet har varit ledord för skolan. God kvalitet på undervisningen, kompetenta lärare, hög lärartäthet, bra lokaler, hemlagad mat, lugn miljö, skolskjutsar med hög servicenivå och simundervisning för alla från årskurs 2 är bara en del av den kvalitet som erbjuds i Löa.

Tanken är enkel. Det är kvalitet som lockar fler barn att söka sig till skolan. Och med fler barn får också friskolan de ekonomiska resurser som behövs för att behålla kvaliteten.

Svårt hålla kostnadsbalansen

Men satsningen på kvalitet har också kostat på. Skolan har vuxit enormt fort de senaste åren. Rent fysiskt med utbyggnaden av kök och matsal och med ett stadigt ökat elevantal, som också krävt fler lärare. Omsättningen har på ett par år ökat från 4 till 8,5 miljoner kronor. I den farten har det varit svårt att riktigt hålla balansen mellan utgifter och inkomster. Vilket med skrämmande siffror visade sig i höstas. Budgeten för verksam-

hetsåret 2007/2008 visade plötsligt på ett underskott på 700 000 kronor.

– Stopp och belägg, sa skolföreningens styrelse. Så kan vi inte ha det!

Bromsarna slogs till. Inköpsstopp och anställningsstopp infördes. Vissa vikariat förlängdes inte och personalen tillhölls att spara på allt som gick.

Godkände inte

Årsmötet godkände dock inte alla besparingsförslag och styrelsen fick lov att backa. Men budgetunderskottet kunde ändå minskas till 400 000 kronor och i nuläget ser det ut som om verksamhetsåret slutar på ett minus på "endast" 250 000 kronor.

– Personalen har gjort ett jättejobb, säger den ekonomiska föreningens ordförande Oa Holfve. Vi kommer att klara det här. Vi har hela tiden varit övertygade om att det är en hög kvalitet som tryggar skolans framtid och vi har varit tvungna att ta vissa kostnader innan vi får intäkterna. Men satsar man så, så tar pengarna förstås slut. Skolans

likviditet är för närvarande ansträngd och vi har fått lov att ta ett banklån på 250 000 kronor, för att kunna betala ut löner.

– Att låna till driften är naturligtvis inte bra, erkänner Oa, lån kostar också pengar. Men med 90 barn i skolan och 25 i förskolan till hösten (för närvarande är antalet 86+22) får vi en stabil grund samtidigt som intäkterna kommer ikapp utgifterna. För budgetåret 2008/2009 räknar vi med ett plus på 300 000 kronor.

Oa Holfve tror också att det är på den nivån man ska kunna hålla sig de kommande åren. Prognosen för Löa skola ser bra ut åtminstone tio år framöver.

Prognos för 10 år

– Vi vet inte vad som händer om 10-15 år, säger Oa, men trycket nu är stort underifrån. Vi får alltfler elever i förskolan och de yngre årskurserna och det är rimligt att tro att de kommer att gå kvar i Löa skola tills de börjar högskolan.

Löa Bostäder, Löbo, fastighetsbolaget som äger skolhuset bland annat har också satsat stort de senaste åren. Med utbyggnad av skolan, omläggning av taket, installation av nya pelletsbrännare med mera. Löbo och Löa Skola arbetar i symbios med varandra, i syfte att skapa bästa möjliga förutsättningar för en skolverksamhet i Löa. Fastighetsbolaget klagar inte alltför högljutt om skolan halkar efter med hyran någon månad. Men Löbos strategi är samtidigt att ta ut en så hög hyra som möjligt under de år man vet att skolan har ett högt elevantal och att så snabbt det går betala av de lån, som bolaget nu har.

– Skulle elevantalet vara mycket lägre om tio år, kanske hyran kan sänkas då, säger Oa. Men just nu tror vi i alla fall att de satsningar som Löbo gjort för skolhuset och Skolan för undervisningskvaliteten är det som betalar sig bäst. ☺

Litet LUM

De unga mammorna i Löa är inte så många för tillfället. Men LUM lever vidare ändå med Linda Evensson som ordförande.

– Vi är inte fler än att vi träffas hos varandra istället för att hyra Bydegården till måndagsträffarna, berättar Linda. Så många stora aktiviteter har vi inte inbokade just nu heller, men midsommarfirandet med majstångsresning, lekar och dans vid Bydegården kommer LUM att arrangera traditionsenligt i alla fall.

Hallå Oa Holfve...

som är styrelseordförande både för Löa Skola ekonomisk förening och för Löa Bostäder, Löbo.

Är det bra att samma person sitter på båda dessa stolar? Kan det inte uppstå något slags jävsförhållande när chefen för Löa skola ibland måste tala med Löbos styrelse?

– I det läge som vi har haft hittills tror jag att det varit bra. Löbo och skolföreningen har samma mål, det är bra att verksamheterna kan samordnas så smidigt som möjligt. Löbo hade hunnit ganska långt i planerna att bygga fler hyreshus för barnfamiljer när jag insåg att en utbyggnad av skolan var mycket viktigare. Fler elever fick vi ju ändå.

– Jag hade god överblick av både skolans och Löbos verksamhet och det gick snabbt och enkelt att ändra inriktning på byggandet. Och tur var det! Utan nytt kök hade skolan aldrig blivit vad den är i dag. Det fanns inte utrymme att servera så många och enligt de regler som gäller idag, skulle vi inte få tillstånd att laga skolmat i det gamla köket

Så du tänker fortsätta att göra nytta på båda posterna?

– Nja, vi får väl se. Så länge samarbetet är som idag är det bra, men i längden kanske det inte går. Skulle vi hamna i en konflikt kan jag inte gärna sitta på båda stolarna. Om Löbo någon gång i framtiden till exempel vill engagera sig mer i ett seniorboende än för skolan, så ändras väl situationen. Men där är vi ju inte än.

Totto har fått tjänst som LRF-konsult

Torbjörn Elvenäs har fått en ny tjänst hos LRF Konsult i Lindesberg. Löbo har blivit av med sin duktiga projektledare och skolan en busschaufför.

Det nya jobbet ramlade på lite hastigt, men Löbo kunde snabbt konstatera att efter de senaste årens nybyggnationer och skolutbyggnad, så kan bolaget ta det lite lugnt ett tag. Inga nya projekt finns i faggorna och det som eventuellt behöver fixas i anslutning till bokslut och banklån kan man hoppas att Totto hinner med ändå.

Som skolbusschaufför har ”Kalle från Ramsberg”, Karl Gustav Engström, hoppat in. Han kommer att kombinera busskörandet med vaktmästarsysslor. Så det var bara att släppa i väg Torbjörn och önska honom lycka till på det nya jobbet.

Mycket nytt i början

– Tack, säger Torbjörn, men fråga mig inte

vad jag gör! Just nu känns det bara som en enda röra inne i mitt eget huvud. Det är så mycket nytt. Bara att åka till Lindesberg för att jobba varje morgon är ju ovant för mig och det är nya datasystem och diverse annat som jag måste lära mig.

Men att den nya tjänsten handlar om att vara lantbrukare behjälplig med EU-bidragansökningar, bokslut och annat administrativt står klart. Och som ett första steg ska Torbjörn och LRF ”känna på varandra” till sista oktober.

Förhandlingar med Dalvikskvarn

Totto bekräftar också rykten som hörts i byn. Förhandlingar pågår om att Dalvikskvarn på något sätt ska kunna bli kvar i Löa, när Alf Carlsson på Östannor tackar för sig och går i pension i höst. Men ingenting är klart ännu och Totto tycker att det är alldeles för tidigt att berätta närmare om möjliga planer och förhoppningar. ☺

Bli medlem i skolföreningen!

Löa Skola, ekonomisk förening vill ha fler medlemmar. En medlemsvärningskampanj drar nu igång. Målet är 500 nya medlemmar och att skolföreningen därmed ska få in årliga medlemsavgifter på cirka 150 000 kronor.

– Föreningens viktigaste inkomstkälla är förstas den skolpeng som Lindesberg (och andra kommuner) ger per skolbarn. Men medlemsavgifterna ger ett gott ekonomiskt tillskott, särskilt nu när likviditeten är ansträngd, säger Oa Holfve. Framför allt ser vi en stor och stark förening som en god garant för den fortsatta skolverksamheten i Löa. En förening av människor som tycker att en skola i bygden är viktig. Det kan vara föräldrar, morföräldrar, fastrar, syskon eller andra anhöriga, men man behöver inte ha någon anknytning alls till någon elev i skolan. Vem som helst är välkommen som medlem i Löa skola, ekonomisk förening.

– Det är inte heller så att man måste vara med i föreningen, för att ens barn ska få gå i skolan, betonar Oa. Det är helt frivilligt att vara med och stötta skolan på det här sättet.

Föreningen bildades då friskolan kom till, men sedan dess har vi inte jobbat särskilt mycket med medlemsvärning. Det är så mycket annat med skolan som engagerat. Men vid senaste styrelsemötet bestämde vi att gå ut lite mer aktivt. Skolans upptagningsområde har ökat, vi har elever från alla håll på en radie på cirka 1,5 mil från Löa. Vi hoppas och tror att det ska finnas fler inom det området som vill vara med i föreningen.

Medlemsavgiften är 200 kr för den första personen i en familj, 100 kr för den andra och 50 kr för den tredje. Anmälningsblankett kan beställas från skolan (0580-301 00) eller hämtas hem från nätet loaskola.se. Där kan man ju också läsa mer om Löa Skola och dess verksamhet.

Löabo i utlandet

Lillemor rapporterar från praktikjobb i Indien

– Det finns mycket elände i Indien – med västerländska ögon sett. Men att vara "fattig" är inte alltid synonymt med att vara "olycklig". Här finns också mycket hopp, förtröstan, framåtanda och samtidigt möjligheter till social innovation.

Det säger Lillemor Ardesjö, som just nu är i Indien och kan se med egna ögon.

Lillemor går sin sjätte termin, av sju, på Örebro Universitet och sociala omsorgsprogrammet. Studier som ska leda till en examen i socialpedagogik i januari 2009.

– Jag vet knappt själv vad en socialpedagog gör för någonting, men min förhoppning är att det ska leda till arbete inom någon social inrättning såsom socialkontor, skola, sjukhus, migrationsverk, behandlingshem eller liknande, rapporterar Lillemor per mejl från Indien, där hon nu gör utlandspraktik via ett projekt som kallas Swindia (Sweden-India).

Underbar handledare

– Denna praktik innebär att vi studerar socialt arbete i utlandet i olika kulturella, ekonomiska och politiska sammanhang. Vi jämför skillnader och likheter mellan våra båda länder och får också chansen att reflektera och reagera på allt vi ser, eller det vi tror att vi ser, omkring oss. Vi har en underbar handledare, som är kulturell koordinator i detta samarbete mellan länderna. Hon är samtidigt rektor på en privatskola – likt Löa Skola i mångt och mycket.

Örebro Universitet har haft detta utbyte med Indien i många år och resan är därför mycket välorganiserad och enormt innehållsrik, enligt Lillemor.

– Indierna verkar inte ha något emot att arbeta hårt och länge – trots värme och ibland omöjliga förutsättningar – så det är bara att försöka att hänga på i deras tempo. Schemat är trångt och intensivt men samtidigt extremt bildande.

Enkelt boende

Den mesta tiden tillbringas Lillemor och hennes studiekamrater i Pune, som ligger på västkusten, fyra timmars resa med bil från Mumbai (tidigare Bombay).

– Vi är sexton studenter totalt, hälften är från Örebro Universitet, och hälften från Östersund. Vi bor väldigt enkelt – i två trerummare och sover fyra personer i varje

sovrum. Den hårda madrassen på golvet omgärdad av moskitnät är min trygga plats när vi är "hemma" i Pune. Vi gör en hel del studiebesök runt om i landet också och då blir det hotell av olika slag. Mot slutet ska vi även tillbringa flera dagar tillsammans med "the tribals" (urbefolkningen) och övernatta hos varsin familj i deras respektive hydda.

Även paradiset Goa kommer att besökas under fjorton dagar.

– Men då är det ledigt, semester och "nerresande sambon Lie" som gäller. En helt annan typ av sociala studier, kommenterar Lillemor.

Studiebesök och seminarier

De svenska studenterna får besöka olika sociala inrättningar som fängelser, adoptionscenter, allmänna sjukhus, behandlingshem för alkohol och narkotikamissbruk, HIV-hem för barn, psykem, ungdomsvårdskolor och liknande organisationer. Det finns få statliga vårdinrättningar, de flesta är privata organisationer som går runt med hjälp av bidrag från allmänheten.

– Vi kommer även i kontakt med prostitution och fattigvård, berättar Lillemor, som är något förundrad över att ingen sekretess tycks råda i Indien.

– Vi får möta alla oavsett om personerna är HIV-smittade, befinner sig på barnhem eller är fängslade för grova brott. Efter varje studiebesök har vi seminarium om våra upplevelser tillsammans med vår indiske handledare, som på ett fantastiskt professionellt och pedagogiskt sätt bemöter alla våra fördomar, förväntningar, besvikelser och glädjeämnen. Vi skriver även rapporter om våra nya erfarenheter till universitetet.

Lillemor kommer hem till Löa igen den 28 april fylld av erfarenheter och nyttig kunskap.

– Vi ses vid Valborgsbrasan, hälsar hon. Jag hoppas ni hittar någon riktigt bra plats för den! ☺

En ung gammal by?

LÖA-Bladet kunde 1991 rapportera att Löabornas medelålder var 38 år. Har vi blivit äldre eller yngre sedan dess? Svaret på den och andra frågor kommer vi att få någon gång efter påsk, då Anna Lager och Sofia Elvenäs har sammanställt sitt projektarbete.

– Vad tycker du om Löa i allmänhet? Vad betyder skolan? Hur ser du på föreningslivet och miljön? Dessa och en rad andra frågor har ställts till Löabor under de senaste månaderna.

Bakom frågorna finns Anna Lager och Sofia Elvenäs, båda Löabor tillika gymnasieelever som till sitt projektarbete valt att skildra livet i vår by. Projektarbetet är om 100 gymnasie-poäng och eleverna har själva fått välja ämne att skriva om under sitt sista gymnasieår på samhällsvetarprogrammet.

Britt Carlsson på Östannor har varit behjälplig med födelsedata på byborna. De som inte funnits i Britts register har fått påringning av Anna och Sofia. Syftet har varit att beräkna medelåldern och i stapediagram jämföra siffrorna med situationen för tio år sedan.

– Vi är ju båda uppväxta här, och ville dels beskriva åldersstrukturen på de som bor här och dels fråga vad Löaborna tycker om sin by, berättar Anna och Sofia.

Som ett första steg fick ett 30-tal personer ta emot enkätfrågorna. Personerna hade valts ut för att representera olika kategorier: de som alltid bott i byn, de som flyttat härifrån men återvänt och de som flyttat hit i "hög ålder". Alla svarade inte, så tjejerna passade på att intervjua fler under julmarknaden. Ett tiotal personer djupintervjuas också om sin syn på livet i byn.

Efter påsk ska projektarbetet vara sammanställt. Det kommer att läggas ut resultat på Löabloggen, men Anna och Sofia planerar också att bjuda in till en kväll med redovisningar i bygdegården.

☺

Dina Petrusevica erbjuder nagelteknologi och annan skönhetsvård i sin nyöppnade salong bredvid Löa hytta.

Skönheten vid hyttan

De gamla bergsmännen skulle aldrig ha kunnat drömma om det. Inte KO Westlund heller. Han som byggde huset bredvid hyttan och öppnade en filial till handelsboden i Rällså där.

Men nu är det så i alla fall. Det ligger en skönhetsalongo alldeles intill hyttan i Löa.

När Dina Petrusevica och Johnny Nielsen hade förvandlat det gamla affärshuset vid hyttan till sitt drömmhus och flyttat in där, var tanken att det lilla huset på gården skulle fungera som gäststuga. Men det tog inte lång tid förrän gästsängarna åkte ut. Dina hade kommit på andra tankar. Hon ville satsa på naglar innan det blev för sent.

När jag gick i skolan i Riga hade jag en lärare som vann de lettiska mästerskapen i nageldesign, berättar Dina. Det tyckte jag var så fantastiskt. Det var en lärare som såg ut som en helt vanlig människa, som kunde vinna en sådan tävling! Det var nog då mitt intresse för naglar vaknade.

Intresserad av människor

Men mer än omvårdnad av de egna händerna och naglarna har det inte blivit förrän i somras. I Sverige är Dina Petrusevica utbildad till beteendevetare.

– Jag har alltid varit intresserad av människor, jag vill jobba med folk, få kontakt med andra. Det kan man ju få som beteendevetare. Men så kom jag på att man får mer direktkontakt med människor om jag sitter mittemot dem och hjälper dem med deras naglar och andra skönhetsdetaljer. Och eftersom vi blir alltmer utseendefixerade och det är rätt att ”ta hand om sig själv” så ville jag prova att starta en egen skönhetsalongo.

Nu eller aldrig

Gör jag det inte nu, så blir det aldrig av, tänkte Dina och tog barnen med till Lettland i somras, där mamma tog hand om dem medan hon själv gick en kurs i nagelteknologi.

– Det är en internationell utbildning, berättar Dina, som nagelteknolog kan man få jobb var som helst. Men efter utbildningen i Lettland gjorde jag en del prov i en svensk skola, för att få mina diplom och kursintyg på svenska också. Jag tror att det känns bättre så för mina svenska kunder. En manikyrist vårdar händer och naglar, filar och formar det naturliga materialet. En nagelteknolog ägnar sig även åt det konstgjorda. Skulpterar naglar av plast, som förstärker och/eller förlänger de naturliga naglarna.

– Jag använder i princip samma material som en tandläkare, berättar Dina, penslar på

plast i flera lager som härdas under en UV-lampa.

Plastmaterialet förstärker de egna naglarna och gör det till exempel mycket svårare för nagelbitare att gnaga sönder sig. De flesta av Dinas kunder är också nagelbitare. De som inte kan komma ifrån ovanan att bita på naglarna kan med plastens hjälp ändå få händer som tål att tittas på, samtidigt som bitandet faktiskt försvåras.

Naglar med design

Andra vill ha långa vackra naglar till fest och sådana kan designas på många olika sätt. Dina visar bilder på naglar i högst fascinerande former med glitter och prydnader. Ingenting att utföra vardagliga sysslor med precis. Men som nagelteknologen kan vinna pris för. Det finns såväl svenska som internationella mästerskap att ställa upp i för dem som så önskar.

– Lite lockande är det, säger Dina, men än har jag inte vågat. Och även om det kan vara kul med någonting speciellt till fest är ju de vardagliga naglarna viktigast för de flesta. Jag brukar alltid fråga vad personen som vill ha hjälp med naglarna sysslar med och anpassa längd och form efter det.

Vill man ha långa naglar får man kanske också lov att lära sig använda fingrarna på ett särskilt sätt. Skriva på datorn med fingertopparna till exempel och inte med naglarna.

Hoppas på fler dagar i Löa

Dina hyr för närvarande in sig och sin nagelverksamhet i en salong i Lindesberg fyra dagar och är hemma vid Löa hytta en dag i veckan.

– Förhoppningen är förstås att jag ska få allt fler kunder som vill komma hit till Löa, säger Dina, så att jag kan vara här flera dagar eller etablera mig helt i Löa så småningom.

Även om händerna är huvudsaken kan man få hjälp på många andra sätt också hos Dinas Skönhetsvård.

Fötterna tas om hand med fotbad, inpackning, uppmjukning, pedikyr med mera. Men Dina är noga med att påpeka att hon inte är utbildad fotvårdare. Håriga ben kan bli mjuka och silkeslena efter en vaxning hos Dina.

– Det går så fort, det gör inte alls så ont, lovar hon.

Även annan ”missprydande hårväxt” kan man få hjälp att ta bort. Ögonfransar färgas och ögonbrynen plockas, formas och färgas.

Sålunda förskönad kan man sedan kanske ta en guidad tur genom Löa hytta. ☺

Rolig temakväll med axelvaddar och polisonger

Att Löaborna i allmänhet är glada i fester är känt. Många är de tillställningar som lockat fullt hus i bygdegården. Men bygdegårdsföreningen har också förstått att det gäller att utveckla arrangemangen för att fortsatt få publik. När så Kentha Olofsson vid Ljungbergs kafé efterfrågade ett gemensamt arrangemang, nappade föreningen.

– Jag hade redan tidigare funderat på en fest med 70-80-tals tema, eftersom det är kul att göra något lite utöver det vanliga, säger Lojsan Elvenäs.

Snabbt fullbokat

Sagt och gjort. Temakväll blev det. Och att det var ett uppskattat initiativ visade sig snart. Det blev snabbt fullbokat så arrangörerna fick skriva på bloggen att nu var det stopp för matgäster. Vilde fler komma, fick de göra så efter att mat serverats.

För att ytterligare förhöja stämningen påbörjades festen på skilda håll (det blev tid att längta). Utklädda tjejer med axelvaddar, utsvängda byxor, 70-talstunikor och tjocka hårsnoddar samlades på Ljungbergs kafé.

Kentha och Anna servade med mat och dryck, och när karaeoke-maskinen spelade 80-talslåtar hördes tjejernas sång vida omkring. Samtidigt värmdes killarna upp med mångkamp i lokalen.

Fackeltåg och välkomstsång

Klockan 21.30 gick fackeltåget med ett 60-tal tjejer (och Kentha) till lokalen där polisong- och perukförsedda karlar väntade med specialskrivna välkomstsång. Sekunderna senare var dansgolvet fyllt, och var så hela kvällen.

– Blir det fler teman, undrade många under kvällen. För så här roligt har det inte varit på länge.

Men det kan inte Lojsan eller de andra i bygdegårdsföreningen svara på ännu. Men fler fullsatta arrangemang vore önskvärt. Bygdegården behöver renoveras. Dessutom kostar uppvärmningen en hel del, även under blidvintrar som denna.

På Löabloggen kan man förresten se bilder av en del av de utklädda gästerna.

Hembygdsbröllop

Hembygdsföreningen planerar för Hembygdsdagar med laxfiske i kvarndammen, spelmannsstämman och gudstjänst i hyttan som vanligt. Och måhända någonting mer. Det blir lördag och söndag 5-6 juli i år.

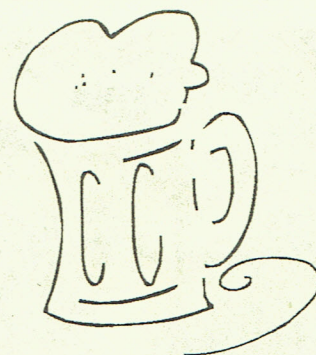
Extra glans åt lördagen ger Erling Hedenius-Åby och Lina Abrahamsson som kommer att hålla bröllop i hyttan den dagen.

Sommarteater utan troll på stigen

Sommarens barnteater på Trollstigen i Löa är planerad till 16-20 juli. Tanken var att trollen och älvorna, Silverstrå, Filijockus och de andra figurerna skulle möta såväl yngre som äldre teaterbesökare ute i naturen liksom de tre senaste åren.

En komplikation har dock tillstött. Helena Brusell, som är manusförfattare och regissör och som äger rättigheterna till alla de här speciella rollfigurerna, kan inte vara med i år. Hon är gravid och kommer att ha helt andra barnbestyr att ägna sig åt i sommar.

Hembygdsföreningens Teatersektion vill inte gärna ställa in sommar-teatern, som har hunnit bli mäkta populär. Tankeverksamheten är nu i full gång hos Eva och Carl-Eric Persson, Maria Lindstedt, Maria Gotthard-Herren, Gunilla Råstock och de andra i teatergruppen, för att hitta på någon lämplig ersättning. Någon teaterverksamhet där neråt Tackängen törs vi nog utlova denna sommar också, men riktigt vad det blir vet vi inte än.

Stop för karlar

Inte Midvinterblotet, inte Tjejfesten, inte Löafesten! Det blir istället Löastopet som kommer att arrangeras på dansbanan den 31 maj 2008.

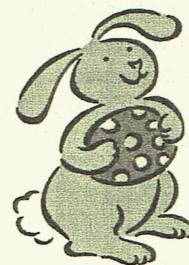
Idén och initiativet kommer från Löafestkommittén, som består av representanter för såväl bygdegårdsföreningen som Löa sportklubb. Löafest-eran är över, och nu behöver andra festformer ta vid.

Efter en del funderande har kommittén nu bestämt sig för att kalla festen för Löastopet.

Inbjudan till festen går i första hand till företagare i trakten som i sin tur får bjuda in sina manliga anställda.

– Vi riktar oss bara till karlar i år, men måhända kan det bli tjejernas tur nästa, säger Anders Ericsson. Vi räknar med att få plats med 300-400 personer under det nya taket över dansbanan. Programmet är inte spikat ännu, men det lutar åt en kvinnlig stå-upp-komiker, en trubadur, konferenciär och så förstås can-can-flickor.

Det är väl bara att hoppas då att det inte blir så många stopp att några stupar.

Årsfest

Påskbuffé och disco blir det traditionsenligt på Sportklubbens årsfest på Långfredagen den 21 mars. Anmälan ska göras senast den 14 mars till Lars Arvidsson eller Anders Ericsson. Mer information kommer per blogg och brevlåda.

Årsmöte

Löa sportklubb kallar till årsmöte den 13 mars i Ljungbergs kafé kl 19. Förutom årsmötesförhandlingar utlovas smörgåstårter.